

TAMPERE.
FINLAND

TAMPEREEN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELU- MÄÄRÄYKSET

Kaupunginvaltuuston päätös 18.2.2019 § 29

TAMPEREEN KAUPUNKI

TAMPEREEN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Tampereen kaupunginvaltuuston päätös 18.2.2019

Nämä määräykset tulevat voimaan 1.4.2019 ja niillä kumotaan aiemmat, 1.7.2013 voimaan tulleet ympäristönsuojelumääräykset

Painetun julkaisun Tampereen kaupungin ympäristönsuojelumääräykset:

Ympäristönsuojelun julkaisuja 1/2019

ISSN 1798-0127

ISBN: 978-951-609-941-8 (Painettu)

Verkkoversion Tampereen kaupungin ympäristönsuojelumääräykset:

Ympäristönsuojelun julkaisuja 1/2019

ISBN: 978-951-609-942-5 (Verkojulkaisu)

Sisällys

1 LUKU – YLEISET MÄÄRÄYKSET	4
1 § Tavoite.....	4
2 § Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta	4
3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	4
4 § Erityiset paikalliset olosuhteet	5
2 LUKU – JÄTEVEDET	6
5 § Talousjätevesien käsittely viemäriverkostojen ulkopuolella	6
6 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu	7
7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto.....	7
8 § Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja käyttö.....	8
9 § Työmaavesi.....	8
3 LUKU – KEMIKAALIT JA JÄTTEET	9
10 § Yleiset määräykset vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista ja käsittelystä	9
11 § Lisämääräykset vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista ja käsittelystä tärkeällä pohjavesialueella	10
12 § Käytöstä poistetun säiliön käsittely	11
13 § Rakennusten ja rakennelmien kunnostamisessa syntyvät jätteet.....	12
14 § Maalämmön hyödyntäminen tai maa- ja kallioperän poraus	12
15 § Kuivakäymälä.....	13
4 LUKU – ILMANSUOJELU	13
16 § Kunnossa- ja puhtaanapitotyöt.....	13
17 § Rakennus-, korjaus- ja purkutyöt sekä maanrakentaminen.....	13
18 § Tilapäinen louhinta	14
5 LUKU – TILAPÄISEN MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA	14
19 § Tiedottaminen erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta.....	14
20 § Ilmoitusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta.....	14
21 § Erityisen häiritsevä melu tai tärinä yöaikaan.....	15
22 § Äänentoistolaitteiden käyttö	16
6 LUKU – MUUT TOIMINNOT	16
23 § Jätteiden hyödyntäminen maanrakentamisessa	16
7 LUKU – MUUT MÄÄRÄYKSET	17
24 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	17
25 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä	17
8 LUKU – VOIMAANTULO- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET	18
26 § Määräysten voimaantulo	18
27 § Siirtymäsäännös.....	18
TAMPEREEN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT	19

1 luku

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 §

Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista siten kuin ympäristönsuojelulaissa on säädetty.

2 §

Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta

Tampereen kaupunginvaltuusto on antanut ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain 527/2014 202 § nojalla.

Ympäristönsuojelumääräysten noudattamista valvoo kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Tampereen kaupungissa toimii ympäristö- ja rakennusjaosto.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa ratkaisovaltaansa alaiselleen viranhaltijalle.

3 §

Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelulain (527/2014) täytäntöön panemiseksi on Tampereen kaupungissa noudatettava näitä ympäristönsuojelumääräyksiä. Määräykset ovat voimassa koko kaupungin alueella, jollei jäljempänä toisin määrätä.

Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa; taikka kyseisen lain:

31 §:ssä tarkoitettua koeluonteista toimintaa;

120 §:ssä tarkoitettuja poikkeuksellisia tilanteita;

136 §:n 1 momentissa tarkoitettua pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä.

Määräykset eivät myöskään koske puolustusvoimien eivätkä rajavartiolaitoksen toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Tällaisia määräyksiä ovat mm. rakennusjärjestys, kunnalliset jätehuoltomääräykset sekä kaavamääräykset.

Muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon mitä näissä määräyksissä säädetään.

4 §

Erityiset paikalliset olosuhteet

Tampereen kaupungin paikalliset olosuhteet ja alueet, joilla pilaantumisen ehkäiseminen, poistaminen ja vähentäminen edellyttävät tarkennettuja määräyksiä, ovat seuraavat:

pohjavesialue, joka on luokiteltu yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeäksi (I luokan), vedenhankintaan soveltuvaksi (II luokan) pohjavesialueeksi tai pohjavesialue, jonka pohjavedestä muun lainsäädännön perusteella suojeltu pintavesi- tai maaekosysteemi on suoraan riippuvainen (E-luokka). Liitekartat 1 ja 2.

rantavyöhyke, jolla tarkoitetaan vesilain (587/2011) mukaiseen vesistöön rajoittuvaa maa-aluetta, joka ulottuu 100 metrin etäisyydelle keskiveden korkeuden mukaisesta rantaviivasta.

2 luku

JÄTEVEDET

5 §

Talousjätevesien käsittely viemäriverkostojen ulkopuolella

Puhdistettujen talousjätevesien purkupaikan sijoittamisessa kiinteistöllä tulee noudattaa seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä (purkupaikka on piste, josta jätevettä pääsee ympäristöön, kuten purkuputken pää tai maaperäkäsittelykenttä):

Kohde	Vähimmäisetäisyys
Talousvesikaivo tai lähde	30–50 m
Lämpökaivo	20–30 m
Vesistö	10–40 m
Rakennus	5 m
Kiinteistön raja	5 m

Maahanimeyttämössä imeytysputkiston on sijaittava vähintään yksi metri ylimmän pohjavedenkorkeuden pinnan yläpuolella. Maasuodattamon alapinnan on sijaittava vähintään 0,25 metriä ylimmän pohjavedenkorkeuden pinnan yläpuolella.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi edellyttää suurempiakin suojaetäisyyksiä silloin, kun olosuhteet sitä vaativat.

Vähäiset pesujätevedet voi imeyttää maahan em. suojaetäisyyksistä poiketen, mikäli niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Vähäisiäkään pesujätevesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön.

Umpisäiliö tulee varustaa täyttymishälyttimellä.

Jätevesijärjestelmän huolloista ja säiliöiden tyhjennyksistä on pidettävä kirjaa, joka on pyydettyessä esitettävä valvontaviranomaiselle.

Sellaiselle jätevesien käsittelyjärjestelmälle, jonka asukasvastineluku on yli 20, tulee laatia järjestelmän käyttöä ja huoltoa koskeva tarkkailusuunnitelma, joka on hyväksyttävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella. Jätevesien käsittelyjärjestelmälle on myös nimettävä sen hoidosta vastaava henkilö.

Saostussäiliöllistä jätevesijärjestelmää ei saa rakentaa, jos sen tyhjentäminen ei ole mahdollista tieyhteyden puuttumisen tai jonkun muun syyn vuoksi. Sama koskee vastaavaa muuta huoltoa vaativaa järjestelmää.

Talousjätevesien käsittely ja johtaminen rantavyöhykkeellä

Rantavyöhykkeellä kaikkien käymäläjätevesien käsittelyyn ja johtamiseen käytettävien rakenteiden tulee olla tiiviitä. Käymäläjätevedet on joko johdettava tiiviiseen säiliöön tai johdettava käsiteltäväksi rantavyöhykkeen ulkopuolella tai käsiteltävä rantavyöhykkeellä niin, että käsitellyt jätevedet johdetaan rantavyöhykkeen ulkopuolelle.

Rantavyöhykkeellä talousjätevesien imeytys- ja kokoomaputkistot tulee sijoittaa vähintään puoli metriä ylivedenkorkeuden (HW1/50) yläpuolelle.

Talousjätevesien käsittely ja johtaminen pohjavesialueella

Pohjavesialueella kaikkien talousjätevesien käsittelyyn ja johtamiseen käytettävien rakenteiden tulee olla tiiviitä. Jätevedet on joko johdettava tiiviiseen säiliöön tai johdettava käsiteltäväksi pohjavesialueen ulkopuolelle tai käsiteltävä pohjavesialueella niin, että käsitellyt jätevedet johdetaan pohjavesialueen ulkopuolelle. Pelkät suihkussa ja saunassa syntyvät käsitellyt jätevedet voidaan purkaa pohjavesialueella edellyttäen, ettei niistä aiheudu pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

6 §

Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu tulee järjestää siten, että pesuvedet eivät joudu suoraan vesistöön tai ojaan.

Yleiseltä mattojenpesupaikalta jätevedet on johdettava jätevesiviemäriverkostoon tai käsiteltävä muulla valvontaviranomaisen hyväksymällä jätevesien käsittelyjärjestelmällä.

7 §

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto katu- ja tiealueilla sekä muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla on kielletty.

Ajoneuvoja, veneitä, koneita ja vastaavia laitteita saa pestä muilla kuin liuotinta sisältävillä pesuaineilla kiinteistöllä satunnaisesti, kun pesuvedet voidaan imeyttää kiinteistön maaperään edellyttäen, ettei siitä aiheudu ympäristön pilaantumista. Pesujätevesiä ei saa johtaa sadevesiviemäriin, kiinteistön ulkopuolelle tai suoraan vesistöön. Em. määräykset koskevat myös veneiden pesua talvisäilytyspaikoilla. Vesillä tai rantavyöhykkeellä olevaa venettä pelkällä vedellä satunnaisesti pestäessä voidaan syntyvä jätevesi kuitenkin johtaa myös suoraan vesistöön.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu liuotinpesuaineilla, ammattimainen tai muu vastaava usein toistuva pesu on sallittu vain tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerottimien kautta jätevesiviemäriverkostoon tai tähän tarkoitukseen hyväksyttyyn jätevesien käsittelyjärjestelmään.

Pohjavesialueilla sijaitsevilla kiinteistöillä ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu pesuaineilla on sallittu vain tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerottimien kautta jätevesiviemäriverkostoon tai tähän tarkoitukseen hyväksyttyyn jätevesien käsittelyjärjestelmään.

Veneiden pohjamaali on poistettava tiiviillä alustalla siten, että maalijäte saadaan kerättyä talteen. Maalijäte ja muu haitallinen jäte on toimitettava asianmukaiseen keräyspisteeseen tai käsittelyyn.

8 §

Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja käyttö

Lumen vastaanottopaikkaa ei saa sijoittaa pohjavesialueelle eikä vesistöön.

Lumen vastaanottopaikka tulee sijoittaa ja sitä tulee hoitaa siten, ettei toiminnasta aiheudu ympäristön pilaantumista, kohtuutonta haittaa asutukselle tai muulle maankäytölle, roskaantumista tai vettymishaittaa naapurikiinteistöille. Sulamisvedet pitää selkeyttää ennen vesistöön johtamista.

Lumen vastaanottopaikan haltijan on huolehdittava alueen siivoamisesta viipymättä lumen sulamisen jälkeen. Vastaanottopaikan haltija vastaa muutoinkin lumenvastaanottopaikan siistinä pitämisestä.

9 §

Työmaavesi

Rakennustyömailla ja muissa tilapäisissä toiminnoissa syntyviä ympäristölle tai viemäriverkoston toiminnalle haitallisia vesiä ei saa johtaa vesistöön tai

hulevesiviemäriin tai kiinteistön ulkopuolelle ilman esikäsittelyä, jolla haittaa saadaan poistettua tai riittävästi vähennettyä. Maahan imeyttämisen edellytyksenä on, ettei siitä aiheudu maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Merkittäviä määriä haitallisia aineita, pH-arvoltaan neutraalista poikkeavia tai kiintoainetta sisältävien poistovesien johtamisesta tai maahan imeyttämisestä on ilmoitettava ympäristönsuojeluviranomaiselle hyvissä ajoin ennen toiminnan aloittamista.

3 luku

KEMIKAALIT JA JÄTTEET

10 §

Yleiset määräykset vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista ja käsittelystä

Vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastointi ja käsittely tulee järjestää kiinteistöllä siten, että niiden pääsy viemäriin, maaperään, pinta- ja pohjaveteen sekä muuhun ympäristöön on estetty.

Vaaralliset nestemäiset kemikaalit ja jätteet on varastoitava kaksoisvaippasäiliöissä, katetuissa suoja-altaallisissa säiliöissä tai astioissa tai muulla vastaavalla tavalla, jolla estetään niiden pääsy ympäristöön tai viemäriin.

Suoja-altaan on oltava tiivis ja siinä varastoitavien kemikaalien ja jätteiden vaikutusta kestävä. Suoja-altaan tilavuus määräytyy säiliön koon ja kemikaalin vaarallisuuden mukaan. Vaarallisia nestemäisiä kemikaaleja tai jätteitä sisältävien astioiden suoja-altaan tilavuuden tulee olla vähintään suurimman varastoitavan astian tilavuuden mukainen. Sadeveden pääsy suoja-altaaseen tulee estää.

Öljy- ja polttonestesäiliö on varustettava laponestolla ja ylitäytönestimellä. Säiliön siirtopumppu tai täyttöletku on oltava lukittuna työajan ulkopuolella ja tarvittaessa muulloinkin asiattoman käytön estämiseksi.

Ulkona olevat maanpäälliset kemikaalien ja vaarallisten jätteiden säiliöt on sijoitettava kantavalle alustalle, jossa on tiivis pinnoite tai sitä vastaava rakenne, jolta mahdolliset vuodot on kerättävissä talteen. Säiliön tulee olla alustastaan riittävästi irti.

Työmaa-alueilla siirrettävän polttonestesäiliön alustan ei tarvitse olla tiiviiksi pinnoitettu, jos säiliö on rakenteeltaan valuma-altaallinen, kaksoispohjainen tai -vaippainen tai sijoitettu katettuun suoja-altaaseen.

Vaarallisten kemikaalien ja jätteiden varastojen ja säiliöiden on oltava lukittuja tai ulkopuolisten pääsy käsiksi vaarallisiin kemikaaleihin ja jätteisiin on estettävä muulla tavoin.

Kemikaalien varastointiin käytettävistä säiliöistä tai astioista pitää ilmetä, mitä kemikaalia säiliö tai astia sisältää ja aineen edellyttämät vaaramerkinnät. Merkintävaatimus koskee myös vaarallisia jätteitä.

Säiliön täyttö- ja kaluston tankkauspaikat tulee sijoittaa tai rakentaa siten, että vuotojen pääsy maaperään, pinta- ja pohjaveteen sekä viemäriin on estetty. Polttonesteiden ja muiden kemikaalien pysyväisluonteisella tankkaus- ja täyttöpaikalla on oltava kemikaaleja läpäisemätön tiivis pinnoite tai sitä vastaava rakenne. Määräys ei koske kiinteistöjen lämmitysöljysäiliöiden täyttöpaikkoja.

Kemikaalien käsittely- ja varastointipaikoilla on oltava imeytysainetta ja välineitä mahdollisten vuotojen leviämisen estämistä, keräämistä ja talteenottoa varten.

Öljyjen, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden käsittelyssä ja varastoinnissa tapahtuneesta onnettomuudesta on ilmoitettava välittömästi hätäkeskukseen (112) ja ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin vahingon leviämisen estämiseksi.

11 §

Lisämääräykset vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista ja käsittelystä tärkeällä pohjavesialueella

Maanalaiset säiliöt

Pohjavesialueelle ei saa sijoittaa maanalaisia vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja vaarallisten nestemäisten jätteiden säiliöitä.

Pohjavesialueella sijaitsevaa maanalaista öljy-, polttoneste- tai muuta kemikaalisäiliötä ei saa kunnostaa pinnoittamalla.

Maanpäälliset säiliöt

Säiliöt, joissa on kaksoisvaippa tai kiinteä umpinainen valuma-allas, tulee

varustaa säiliön välitilan vuotojen ilmaisujärjestelmällä tai muuten siten, että säiliöiden tiiveys on todettavissa.

Muiden pohjaveden pilaantumisvaaraa aiheuttavien kemikaalien tai jätteiden kuin polttonesteiden varastoiminen työmaa-alueella on kielletty.

Työmaa-alueella säiliöiden täyttö- ja kaluston tankkauspaikan on oltava tiiviiksi pinnoitettu tai suojattu muuten siten, että mahdolliset vuodot voidaan kerätä talteen.

Muiden kuin kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (344/1983) mukaisten säiliöiden tarkastaminen.

Säiliön haltijan tai omistajan on tarkastutettava maanalainen öljysäiliö siten kuin kauppa- ja teollisuusministeriön maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksia koskevassa päätöksessä (KTMp 30.3.1983/344) edellytetään. Tarkastuksen saa suorittaa vain Turvallisuus- ja kemikaaliviraston päteväksi arvioima tarkastaja.

Säiliön haltijan tai omistajan on tarkastutettava maanpäällinen sekä maanalainen muu kuin edellä mainitussa momentissa tarkoitettu öljysäiliö ja vaarallisten kemikaalien sekä vaarallisten jätteiden säiliö varusteineen ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöönotosta ja siitä eteenpäin 5 vuoden kuluessa edellisestä tarkastuksesta, ellei säiliön kunnon vuoksi ole tarpeen tehdä tarkastusta useammin. Muilla kuin metallisäiliöillä tarkastusväli voi olla 10 vuotta, ellei säiliön kunto muuta edellytä. Tarkastuksesta on laadittava tarkastuspöytäkirja, joka on säilytettävä ja pyydetäessä esitettävä valvontaviranomaiselle. Tarkastuksen tekijällä on oltava tehtävän edellyttämä ammattitaito.

Määräys ei koske vaarallisten aineiden kuljettamiseen tarkoitettuja säiliöitä, säiliökontteja ja IBC-pakkauksia, joiden tulee olla tyyppihyväksytyjä ja tarkastettu vaarallisten aineiden kuljetuksesta annettujen määräysten mukaisesti.

12 §

Käytöstä poistetun säiliön käsittely

Säiliön omistajan tai haltijan on poistettava maaperästä käytöstä poistettu öljy-, polttoaine- tai muu kemikaalisäiliö putkistoiheen. Säiliö on ennen poistamista puhdistettava. Todistus puhdistuksesta ja säiliön pois toimittamisesta on toimitettava Pirkanmaan pelastuslaitokselle.

Säiliötä ei tarvitse poistaa, mikäli se on ennen 1.1.2007 tyhjennetty, puhdistettu ja täytetty hiekalla tai muulla hyväksyttävällä aineella. Säiliön täyttöputki on kuitenkin katkaistava ja tulpattava luotettavalla tavalla.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi yksittäistapauksissa myöntää poikkeuksen velvollisuudesta poistaa käytöstä poistettu öljy-, polttoaine- tai muu kemikaalisäiliö maaperästä, mikäli poistaminen on teknisesti hyvin vaikea tai siitä voi aiheutua kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle. Tällöin säiliö on puhdistettava ja tarkastutettava Turvallisuus- ja kemikaaliviraston päteväksi arvioimalla tarkastajalla ja sen täyttöputki on katkaistava ja tulpattava luotettavalla tavalla.

Mikäli maaperään on päässyt öljyä tai muuta kemikaalia, on siitä ilmoitettava välittömästi Pirkanmaan ELY-keskukseen. Säiliön poistossa tulevasta öljyisestä tai kemikaalijätteestä on huolehdittava asianmukaisella tavalla.

Kiinteistön haltijan vaihtuessa haltijan on annettava tarkka tieto maaperään jätetystä säiliöstä uudelle haltijalle merkitsemällä säiliön sijainti tontin asemapiirroksen tai muulla vastaavalla tavalla.

13 §

Rakennusten ja rakennelmien kunnostamisessa syntyvät jätteet

Mikäli kunnostamisessa syntyy vaarallista jätettä, on työkohde ja maanpinta suojattava esimerkiksi tiiviillä peitteellä siten, että jätteiden pääsy maaperään, vesistöön ja viemäriin estetään. Työn jälkeen piha- ja katualueet on siivottava ja syntyneet jätteet on toimitettava jätteiden laadun edellyttämään vastaanottopaikkaan.

14 §

Maalämmön hyödyntäminen tai maa- ja kallioperän poraus

Maalämmön ja vesistöstä otettavan lämmön käyttöönotossa on varmistuttava siitä, ettei putkistoissa johdettava aine ole terveydelle tai ympäristölle vaarallista. Putkistot tulee merkitä asemapiirroksen sekä maastoon.

Pohjavesialueella on tapauskohtaisesti arvioitava vesilain mukaisen luvan tarve. Arvioinnin tekee kunnan ympäristönsuojeluviranomainen tai Pirkanmaan ELY-keskus.

Maa- tai kallioperän porauksessa syntyvä karkea kiviaines sekä veden ja kiintoaineen muodostama liete tulee käsitellä siten, ettei siitä aiheudu haittaa ympäristölle tai naapureille. Kiviainesta tai lietettä ei saa johtaa sellaisenaan kiinteistön ulkopuolelle, suoraan vesistöön, ojiin tai yleisiin viemäreihin. Mikäli

lietettä johdetaan porattavan tontin maaperään imeytettäväksi tai selkeytettynä lähiojiin, tulee se tehdä niin, ettei siitä aiheudu naapuritontin vettymistä tai ojien tukkeutumista. Kiviaines tulee varastoida työn aikana siten, ettei se pölyä tuulen mukana tai leviä sateen mukana lietteenä hallitsemattomasti ympäristöön.

15 §

Kuivakäymälä

Kuivakäymälä on rakennettava ja hoidettava siten, ettei sen käytöstä aiheudu haittoja. Kuivakäymälän rakenteiden tulee olla tiiviitä.

4 luku

ILMANSUOJELU

16 §

Kunnossa- ja puhtaanapitotyöt

Hiekoitushiekan koneellisen poistamisen tai muun koneellisen kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen on estettävä esimerkiksi kastelemalla puhdistettava alue tarvittaessa. Lehtipuhaltimen käyttö hiekoitushiekan poistamiseen on kielletty.

Pölyn leviäminen hiekoitushiekan varastokasoista on estettävä.

17 §

Rakennus-, korjaus- ja purkutyöt sekä maanrakentaminen

Rakennus- ja purkutyöt sekä rakennusjätteiden ja maa- ja kiviaineksen käsittely on tehtävä siten, että pölyhaitat ovat kaikissa olosuhteissa mahdollisimman vähäisiä. Rakentamisessa ja purkamisessa sekä rakennusjätteiden ja maa- ja kiviaineksen käsittelyssä on aina käytettävä riittävän tehokkaita pölyntorjuntamenetelmiä, kun pölystä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä.

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava ajoväylien riittävästä pölyntorjunnasta rakennustyömailla ja niiden vaikutuspiirissä. Pölyn leviäminen varastokasoista ja ajoneuvojen kuormista on estettävä esimerkiksi peittämällä tai kastelemalla.

18 §

Tilapäinen louhinta

Kun avolouhintaa tehdään alle 200 metrin päässä pöylle herkistä kohteista, kuten asunnoista, päiväkodeista, kouluista, hoitolaitoksista tai taajaman virkistysalueista tai kun louheen kuljetusreitti sijaitsee pöylle herkkien kohteiden läheisyydessä, on porauslaitteet varustettava tarkoituksenmukaisella pölynkeräyslaitteistolla, jonka on oltava aina käytössä, kun työtä tehdään. Pölynkeräyslaitteistoa ei saa tyhjentää räjäytyspaikalle eikä louheen sekaan.

5 luku

TILAPÄISEN MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA

19 §

Tiedottaminen erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta on aina etukäteen tiedotettava melun tai tärinän vaikutuspiirissä olevia asukkaita, hoito- ja oppilaitoksia sekä muita sellaisia kohteita, joille toiminnasta voi aiheutua haittaa tai häiriötä.

Toiminnanharjoittajan tulee neuvotella riittävästä melun- tai tärinäntorjunnasta sellaisten herkkien kohteiden, kuten päiväkotien, koulujen ja uskonnollisten laitosten kanssa, joille toiminnasta voi aiheutua merkittävää haittaa.

20 §

Ilmoitusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Toiminnanharjoittajan on tehtävä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen kirjallinen ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle ainakin seuraavista erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavista tilapäisistä toimenpiteistä tai tapahtumista:

1. kiviaineksen tai mineraalisen rakennusjätteen murskaus

2. louhinta (poraus, räjäytys, ja niihin liittyvä louheen lastaus ja kuljetus) tai kiven iskuvasarointi tai paalutus, kun:
 - työtä tehdään muuna aikana kuin arkisin maanantaista perjantaihin kello 7.00 - 18.00, v tai
 - työpäiviä on yli 25
3. muu työ, joka aiheuttaa yli 85 dB:n (LAeq, 1 MIN) melutason 10 metrin etäisyydellä melulähteestä, kun
 - työtä tehdään muuna aikana kuin arkisin maanantaista perjantaihin kello 7.00 - 18.00, tai
 - työpäiviä on yli 25
4. erityisen häiritsevää tilapäistä melua aiheuttava tapahtuma, joka järjestetään muualla kuin asemakaavassa siihen varatulla alueella, esimerkiksi:
 - ulkoilmakonsertti tai yleisötapahtuma, jossa käytetään äänenvahvistimia ja joka järjestetään klo 22.00 - 7.00
 - moottoriurheilukilpailu
 - lentonäytös tai tilapäinen yleisölennätys, johon kuuluu yli kymmenen laskua tai
 - nousua

Mikäli työn toteutus poikkeaa ilmoitetusta, on toiminnanharjoittajan viipymättä ilmoitettava muutoksesta ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi velvoittaa toiminnanharjoittajaa tekemään ilmoituksen muistakin tilapäisistä tapahtumista tai töistä, jos niiden arvioidaan aiheuttavan erityisen häiritsevää melua.

21 §

Erityisen häiritsevä melu tai tärinä yöaikaan

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö on kielletty yöaikaan klo 22.00–07.00 asuntojen ja muiden sellaisten kohteiden läheisyydessä, joille työstä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä. Jätekuormaus on kielletty klo 22.00–6.00.

Rajoitus ei koske:

- maa- ja metsätaloudelle välttämätöntä tilapäistä ja lyhytaikaista, häiritsevää melua aiheuttavaa toimintaa, kuten esimerkiksi leikkuupuimurin, heinän/viljankuivurin tai sadetuslaitteen käyttöä eikä
- liikenneväylien ja yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotyöhön liittyvää tai vastaavaa työtä, jos työn suorittamista on liikenneturvallisuuden, liikenteen sujuvuuden tai muun perustellun syyn vuoksi pidettävä välttämättömänä.

22 §

Äänentoistolaitteiden käyttö

Äänentoistolaitteet, joita käytetään ulkotiloissa yleisötapauksissa, tarjoulalueella tai mainostarkoituksessa on säädettävä siten, ettei toistettava ääni häiritse kohtuuttomasti naapurustoa. Äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö sairaalan, vanhainkodin, päiväkodin tai muun vastaavan hoitolaitoksen läheisyydessä on kielletty. Äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa yöaikaan klo 22.00–7.00 on kielletty.

Katusoitossa sähköinen äänen vahvistaminen ulkoista virtalähdettä käyttäen on kielletty.

6 luku

MUUT TOIMINNOT

23 §

Jätteiden hyödyntäminen maanrakentamisessa

Maarakentamisessa voidaan kertaluontoisesti ja pienimuotoisesti (alle 500 t) hyödyntää ympäristölle haitattomia betoni- ja tiilimurskeita korvaamaan neitseellisiä luonnonaineksia väylien ja kenttien rakennekerroksissa. Jätettä saa käyttää ainoastaan rakenteessa tarvittavan määrän, maksimissaan kuitenkin enintään 150 cm:n kerroksen. Jäte tulee murskata tai pulveroida siten, että betonin palakoko on maksimissaan 90 mm ja tiilen 150 mm. Jäte ei saa sisältää merkittävässä määrin muuta jätettä tai epäpuhtautta. Jätettä sisältävä rakenne tulee peittää tai päällystää. Hyödyntäminen pohjavesialueella ei ole mahdollista. Etäisyyttä vesistöön ja talousvesikäytössä olevaan kaivoon tai lähteeseen tulee olla vähintään 30 m. Hyödyntämiseen on oltava maanomistajan ja haltijan suostumus.

Hyödyntämisestä on ilmoitettava kirjallisesti Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle, ellei sijoittaminen edellytä ympäristölupaa tai muuta säädettyä ilmoitusta. Ilmoitus on tehtävä vähintään 30 vuorokautta ennen toiminnan aloittamista.

Ilmoituksesta on käytävä ilmi vähintään:

- hyödyntämispaikan ja väliaikaiseen varastointiin tarkoitetun paikan omistajan ja haltijan nimi ja yhteystiedot

- asemapiirros tai kartta, johon on rajattu hyödyntämisalue, sen läheisyydessä sijaitsevat pohjavesialueet, vedenottopaikat ja vesistöt
- hyödyntämispaikan käyttötarkoitus
- jätteen nimike, määrä, alkuperä sekä tarvittaessa selvitys jätteen sisältämistä haitallisten aineiden pitoisuuksista ja liukoisuuksista
- selvitys jätettä sisältävästä rakenteesta (poikkileikkauspiirros), peittämiseen tai päällystämiseen
- käytettävästä materiaalista, varastoinnista ja muusta toiminnasta hyödyntämispaikalla sekä näihin liittyvistä tarpeellisista ympäristönsuojelutoimista
- ajankohta, jolloin hyödyntyminen maarakentamisen aikana alkaa ja päättyy.

Jos ilmoitus tehdään hyödyntämispaikan omistajan tai haltijan puolesta, on heiltä saatu kirjallinen hyväksyntä liitettävä ilmoitukseen.

Hyödyntämispaikan haltijan on maarakentamisen päätyttyä annettava kirjallinen selvitys siitä, miten valvontailmoituksen mukainen jätteiden hyödyntäminen on toteutunut.

Kiinteistön haltijan vaihtuessa haltijan on annettava käytettävissä olevat tiedot maaperään sijoitetuista jätteistä kiinteistön uudelle haltijalle.

7 luku

MUUT MÄÄRÄYKSET

24 §

Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä myöntää hakemuksesta yksittäistapauksessa luvan poiketa näistä määräyksistä.

25 §

Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa.

8 luku

VOIMAANTULO- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

26 §

Määräysten voimaantulo

Nämä määräykset tulevat voimaan 1.4.2019 ja niillä kumotaan aiemmat, 1.7.2013 voimaan tulleet ympäristönsuojelumääräykset.

27 §

Siirtymäsäännös

Talousjätevesien käsittelyjärjestelmää koskevia 5 §:n sijoittamismääräyksiä sovelletaan näiden ympäristönsuojelumääräysten voimaantulon jälkeen rakennettaviin tai peruskorjattaviin järjestelmiin.

Tampereen kaupungin ympäristönsuojelu- määräysten perustelut

Näissä määräyksissä vesistöllä tarkoitetaan vesilain (587/2011) mukaisesti järveä, lampea, jokea, puroa ja muuta luonnollista vesi- aluetta sekä tekojärveä, kanavaa ja muuta vastaavaa keinotekoista vesialuetta; vesistönä ei kuitenkaan pidetä noroa, ojaa ja lähdetä.

Luku 1

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 §

Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset perustuvat ympäristönsuojelulain tai sen nojalla annettujen säännöksiä konkretisointiin ympäristön suojelemiseksi paikallisesti. Määräykset täydentävät osaltaan lakia ja sen nojalla annettuja asetuksia.

2 §

Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä. Määräykset eivät voi koskea ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa eivätkä 31 §:ssä, 120 §:ssä tai 136 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimintaa tai puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa. Ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien

ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Viimeksi mainitun lain 5 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin. Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisena toimii yhdyskuntalautakunnan ympäristö- ja rakennusjaosto. Ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää toimivaltansa edelleen viranhaltijalle.

3 §

Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa pääosin koko kunnan alueella. Lisäksi on annettu joitakin vain 4 §:ssä mainittua rantavyöhykettä tai pohjavesialuetta koskevia määräyksiä. Ympäristönsuojelumääräykset ovat ympäristönsuojelulain mukainen ohjauskeino. Laissa on lueteltu ne asiat, joista kunnallisia ympäristönsuojelumääräyksiä voidaan antaa. Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat jätehuoltomääräykset, terveydensuojelujärjestys ja rakennusjärjestys. Lisäksi järjestyslaissa on joitakin ympäristönsuojelua sivuavia määräyksiä ja myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on huolehdittu siitä, ettei ristiriitaisuuksia eri kunnallisten määräysten suhteen tule.

4 §

Erityiset paikalliset olosuhteet

Pohjavesialueiden pilaantumisriskin vuoksi annetaan määräyksiä talousjätevesien käsittelystä, kemikaalien varastoinnista ja käsittelystä kunnan tärkeillä pohjavesialueilla, jotka on määriteltä pykälässä.

Rantavyöhykkeille on annettu erityismääräyksiä jätevesien käsittelystä vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Luku 2

JÄTEVEDET

Ympäristönsuojelulain 16 luvussa säädetään muun muassa talousjätevesien puhdistuslaitteista ja riittävästä puhdistustasosta. Valtioneuvosto on antanut asetuksen, VNA 157/2017 (ns. hajajätevesiasetus), jolla säädellään kiinteistöjen talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla. Asetus tuli voimaan 3.4.2017 korvaten aiemman hajajätevesiasetuksen (209/2011). Asetuksen tarkoitus on asettaa yhtenäinen vähimmäistaso jätevesien käsittelylle kaikilla alueilla, jotka eivät kuulu viemäriverkon piiriin. Jätevesiin liittyvät ympäristönsuojelumääräykset koskevat vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella olevia viemäriverkostoon liittymättömiä kiinteistöjä.

5 §

Talousjätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella

Pykälän käsitteellä talousjätevesi tarkoitetaan ympäristönsuojelulain (527/2014) 154 §:n määritelmää vastaavasti asuntojen, toimistojen, liikerakennusten ja laitosten vesikäymälöistä, keittiöistä, pesutiloista ja niitä vastaavista tiloista ja laitteista peräisin olevaa jätevettä sekä ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaavaa karjatilojen maitohuoneista tai muusta elinkeinotoiminnasta peräisin olevaa jätevettä.

Jätevesien purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimukset pykälässä perustuvat melko yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia sekä terveydensuojelullisia ja toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentissa määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja.

Momentin 4 vähäisillä pesujätevesillä tarkoitetaan paineettomalla vesijärjestelmällä varustettujen tai muuten huomattavan vähäisiä pesujätevesiä tuottavien rakennusten ja kiinteistöjen pesujätevesiä. Tällaisia rakennuksia ovat esim. saunat, joihin vesi kannetaan. Tapauskohtaisesti vähäisten pesujätevesien piiriin voivat lukeutua myös esim. kiinteistöt, jotka saavat vetensä järvestä pumpattuna pieneen lämminvesivaraajaan (esim. 20 l) astioiden pesua varten. Kiinteistöt, joiden varusteluun kuuluu esim. pyykinpesukone tai astianpesukone, eivät koskaan ole pesujätevesimäärältään vähäisiä.

Momentin 5 mukaisen umpisäiliön täyttymishälyttimen on katsottu olevan aina tarpeellinen lisävaruste. Täyttymishälytintä on mahdollista säätää siten, että umpisäiliössä on vielä riittävästi täyttymisvaraa siihen asti, että umpisäiliö pystytään tyhjentämään.

Momentti 6 täsmentää hajajätevesiasetuksen kiinteistölle antamia kirjanpito vaatimuksia. Käyttöpäiväkirjaan tulee merkitä kemikaalin lisäykset, ylijäämälietteen tyhjennykset, laskeutuvuuskokeen tulokset, maaperäkenttien huuhtelut, saostussäiliöiden tyhjennykset, puhdistetun jäteveden silmämääräiset tarkkailut jne., jotta voidaan seurata jätevesijärjestelmän toimivuutta luotettavasti.

Momentin 7 määräys on tarpeen valvontaa varten. Jätevesien käsittelyjärjestelmä, jonka asukasvastineluku on suurempi kuin 20, on annettu erityismääräys, koska niiden jätevesien määrä on tyypillisesti selvästi suurempi kuin tavallisella asuinkiinteistöllä. Myös jätevesien koostumus saattaa poiketa normaalin asuinkiinteistön jätevesistä. Tällaiset jätevesien käsittelyjärjestelmät liittyvät useimmin leirikeskusten, oppilaitosten tai matkailualan taikka muun sellaisen elinkeinotoiminnan toimintaan.

Momentin 8 mukainen kielto on annettu tyhjennyskelvottomista laitteistoista ympäristölle aiheutuvan ympäristön pilaantumisen estämiseksi.

Rantavyöhykkeelle on annettu erityismääräykset jätevesien käsittelystä vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vesien hyvän tilan saavuttamiseksi. Rannoilla on pääosin vapaa-ajan asuntoja, joilla jätevesien syntyminen on epäsäännöllistä. Jätevesien epäsäännöllinen määrä ja laatu vaikeuttavat yleensä jätevesien käsittelyjärjestelmän toimintaa. Jotta vajaan puhdistetut käymäläjätevedet eivät aiheuttaisi hygieenistä haittaa tai rehevöitymistä, käymäläjätevesiä ei ole syytä johtaa ranta-alueelle. Määräyksellä halutaan myös edistää kuivakäymälän käyttöönottoa rantavyöhykkeellä. Laitteistot tulee vesistön pilaantumisen estämiseksi rakentaa sellaisille paikoille rantavyöhykkeellä, että veden tulvakorkeudenkin aikana puhdistuslaitteisto toimii normaalisti eivätkä tulvavedet pääse jätevesien käsittelylaitteistoihin.

Pirkanmaan ympäristökeskus on vuonna 2003 julkaissut oppaan "Alimmat suositeltavat rakentamiskorkeudet Pirkanmaalla". Oppaan tietoja voidaan soveltaa myös jätevesirakennelmiin. Oppaassa on osa Tampereen järvistä ja niille määritetyt kerran 50 vuodessa esiintyvät ylimmät tulvavedenkorkeudet (HW 1/50):

Ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaisen pohjaveden pilaamiskiellon vuoksi talousjätevesien käsittelylle pohjavesialueella on annettu tiukemmat

määräykset. Tampereen pohjavesialueet ovat yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeitä.

6 §

Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien tavaroiden pesu vesistössä tai maalla siten, että pesuvedet pääsevät suoraan vesistöön tai ojaan, aiheuttaa ylimääräistä vesistön kuormitusta ja siten myös ympäristön pilaantumisen vaaraa. Mattojen pesu järvessä tai joessa likaa vesistöjä myös silloin, kun pesuaineena käytetään vähäfosfaattista saippuaa. Paikallisia mattopyykin aiheuttamia haittoja ovat veden sameneminen ja likaantuminen, rannan roskaantuminen ja levien kasvun voimistuminen. Tämän vuoksi matot, tekstiilit ja muut vastaavat tulee pestä kuivalla maalla siten, että pesuvedet eivät pääse suoraan vesistöön tai ojaan, vaan suotautuvat maaperän läpi.

Yleisellä mattojenpesupaikalla syntyy niin paljon jätevettä, että se on johdettava puhdistukseen.

7 §

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesusta voi aiheutua ympäristön pilaantumista, kuten esimerkiksi yleisen viihtyvyyden ja alueen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä. Tämän vuoksi ajoneuvojen ym. pesu ja huolto kielletään pykälän 1 momentissa yleisillä, muilla kuin tähän tarkoitukseen varatuilla alueilla.

Autojen ym. pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Pestäessä autoja ym. vedellä ja miedoilla pesuaineilla satunnaisesti 2 momentin mukaisesti muodostuvat jätevedet kuitenkin sisältävät niin vähän epäpuhtauksia, että jätevedet voidaan imeyttää maaperään. Tällöin on kuitenkin varmistuttava, ettei ympäristön pilaantumista aiheudu. Jätevesiä ei myöskään tule johtaa sadevesiviemäriin tai vesistöön vesistöhaittojen välttämiseksi eikä naapurikiinteistölle. Veneiden talvisäilytyspaikkoja koskeva tarkennus on tarpeen epäselvyyksien välttämiseksi. Satunnaisella pesulla tarkoitetaan kiinteistöllä esimerkiksi kerran viikossa tapahtuvaa ajoneuvon, veneen, koneen tai vastaavan laitteen pesua.

Pestäessä autoja ym. liuottimia sisältävillä tai muilla pesuaineilla voi etenkin suurien jätevesimäärien johtamisesta maastoon tai sadevesiverkostoon aiheutua ympäristön pilaantumista. Vaikkei liuottimia tai muita pesuaineita

käytettäisikään, ammattimaisessa tai muussa usein toistuvassa pesussa jätevesimäärät ovat suuria. Muu jätevesien johtamistapa kuin pykälän 3 momentissa määrätty johtaminen jätevesiviemäriin tai tarkoitukseen hyväksyttyyn jätevesien käsittelyjärjestelmään riittävästi esikäsiteltynä ei voi tulla kysymykseen. Viemäriverkoston ja kiinteistökohtaisten puhdistuslaitteistojen toiminnan kannalta on tarpeen, että jätevedet esikäsitellään ennen viemäriin johtamista öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa. Useat kiinteistökohtaiset jätevesijärjestelmät eivät toimintaperiaatteensa tai mitoituksensa takia sovellu liuotinpitoisten jätevesien tai ammattimaisessa pesussa syntyvien jätevesimäärien käsittelyyn. Tarkoitukseen hyväksytyllä jätevesien käsittelyjärjestelmällä tarkoitetaan järjestelmää, joka on sitä koskevassa maankäyttö- ja rakennuslain mukaisessa (132/1999) luvassa hyväksytty myös liuotinpitoisten pesujätevesien tai ammattimaisesta pesusta syntyvien jätevesimäärien käsittelyyn. Mikäli tällaista hyväksyntää ei ole, voidaan järjestelmä katsoa tarkoitukseen hyväksytyksi myös, mikäli laitteiston valmistajalta tai suunnittelijalta saadaan kirjallinen lausunto siitä, että laitteisto sopii siihen johdettavaksi esitettyjen jätevesien käsittelyyn.

Veneiden huolto ja säilytysalueilla veneitä kunnostettaessa maalin hiontajätteen keräämiseksi tulee veneen alle asettaa muovikalvo, pressu tai muu vastaava, josta maalin hiontajäte voidaan kerätä talteen. Maaperän pilaantumisen estämiseksi maalijätteet tulee saada pääosin talteen. Ympäristönsuojelulain 16 §:n mukaan maaperään ei saa päästää mitään ainetta siten, että seurauksena on maaperän pilaantumista

8 §

Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja käyttö

Lumen vastaanottopaikalla tarkoitetaan aluetta, joka on tähän tarkoitukseen erikseen varattu ja johon lunta tuodaan loppusijoitusta varten. Esimerkiksi kiinteistön parkkipaikan laidalle kasattavaan lumipenkkään ei siten sovelletaisi tätä määräystä.

Lunta ei luokitella jätteeksi, mutta lumen varastoinnilla ja sulamisvesillä saatetaan kuitenkin olla ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, joita pyritään näillä määräyksillä ennalta ehkäisemään. Pysäköintialueilta, liikennealueilta ja muilta vastaavilta alueilta poistettu lumi sisältää roskia ja muita lika-aineita, kuten ajoneuvoista valunutta öljyä, joista saattaa aiheutua roskaantumista ja muuta ympäristön pilaantumisen vaaraa. Lumenkaatoalue on tämän vuoksi tarpeen sijoittaa ja sitä tulee käyttää siten, että haitalliset vaikutukset voidaan ehkäistä. Ympäristönsuojelulain 14 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnan harjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

Työmaavesi

Rakennustyömailla ja muissa tilapäisissä toiminnoissa voi syntyä huomattavia määriä esim. pH-arvoltaan tai muulta koostumukseltaan ympäristölle haitallisia vesiä, jotka voisivat käsittelemättöminä aiheuttaa ympäristön pilaantumista. Ilmoitusvelvollisuudesta ympäristönsuojeluviranomaiselle on määrätty, jotta viranomainen voi arvioida esikäsittelyn riittävyyden.

Luku 3

KEMIKAALIT JA JÄTTEET

10 §

Yleiset määräykset vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja vaarallisten nestemäisten jätteiden varastoinnista ja käsittelystä

Säännöksen määräyksillä pyritään ehkäisemään vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista ja käsittelystä aiheutuvia päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia, jotka ilmenevät ympäristön, kuten maaperän ja pohjaveden pilaantumisena sekä haitallisten aineiden kulkeutumisena viemäriin.

Momentin 2 ja 3 mukaisesti nestemäisten vaarallisten kemikaalien ja jätteiden varastoinnille asetettavat vaatimukset ovat tarpeellisia, koska tällaisesta varastoinnista aiheutuu merkittävä maaperän ja pohjaveden pilaantumisriski. Yksivaippaiset säiliöt ja kemikaaliastiat ovat riski maaperälle ja pohjavedelle. Niiden sijoittamisella suoja-altaaseen ja suoja-altaan riittävällä tilavuudella voidaan estää vaarallisen kemikaalin tai vaarallisen jätteen pääsy maaperään tai viemäriin onnettomuustilanteissa. Yksivaippaisen säiliön ja kemikaaliastiatavaraston kattamisella estetään sadevesien pääsy suoja-altaaseen. Varastoitavaa kemikaalia saattaa joutua pieniä määriä suoja-altaaseen ja nämä kemikaalijäämät sekoittuvat suoja-altaan sadeveteen, mikäli varasto suoja-altaaineen ei ole katettu. Hallitsematon suoja-altaan tyhjennys saattaa aiheuttaa ympäristön pilaantumista.

Suoja-altaan tilavuuden on oltava 110 % altaassa olevan suurimman palavaa nestettä sisältävän säiliön tilavuudesta ja 100 % terveydelle ja ympäristölle

vaarallista kemikaalia sisältävän suurimman säiliön tilavuudesta. Suoja-altaan tilavuusvaatimukset perustuvat Turvallisuus- ja kemikaaliviraston antamiin ohjeisiin. Astiavaraston allastusvaatimus suurimman astian tilavuuden mukaan on riittävä, koska todennäköisesti ainoastaan yksi astia rikkoutuu kerrallaan, jolloin sen sisältämä kemikaalimäärä mahtuu suoja-altaaseen.

Momentissa 4 vaadituilla varolaitteilla ja lukituksella voidaan ennakoita riittävällä varmuudella estää huolimattomuudesta, ilkeistä ja ulkopuolisista toimijoista johtuvat öljyvahingot ja niistä aiheutuva ympäristön pilaantuminen.

Momentin 5 ja 9 mukaisesti tiiviiksi alustaksi voidaan katsoa esim. asfaltti- tai betonipinnoite, josta vuodot on helposti havaittavissa ja kerättävissä talteen, ja siten voidaan ehkäistä kemikaalien pääsy maaperään, vesistöön tai viemäriin. Työmaa-alueilla siirrettävien polttonestesäiliöiden osalta voidaan tiiviin alustan vaatimuksesta poiketa, mikäli polttonestesäiliöiden vuodonhallinta on järjestetty rakenteellisesti.

Säiliön suositellaan olevan irti alustastaan vähintään 100 mm, jolloin voidaan todeta riittävällä tarkkuudella, ettei säiliössä varastoitu kemikaali ole aiheuttanut ympäristön pilaantumista. Silmämaisella tarkastuksella voidaan lisäksi todeta säiliön olevan ulkopuoliselta kunnoltaan varastointiin soveltuvassa kunnossa.

Ulkopuolisten pääsy kemikaalien varastopaikoille on estettävä. Näin voidaan estää ilkeä ja siitä aiheutuva ympäristön pilaantumista.

Vaaralliseksi luokitellut kemikaalit ja jätteet on merkittävä asianmukaisesti niiden turvallisen varastoinnin ja käsittelyn varmistamiseksi. Vaaralliseksi luokiteltujen jätteiden merkitsemisestä on säädetty valtioneuvoston asetuksessa jätteistä (179/2012).

Säiliön täyttö- ja kaluston tankkauspaikoilla riskinä ovat täytön ja tankkauksen yhteydessä tapahtuvat kemikaalien ylivuodot. Siksi on tärkeää, että täyttö- ja tankkauspaikat sijoitetaan ja rakennetaan siten, että ympäristön pilaantuminen ja mahdollisten vuotojen pääsy viemäriin voidaan estää. Täyttö- ja tankkauspaikan pinnoittamisella tai muulla suojaamisella parannetaan vuotojen talteenottoa ja ehkäistään kemikaalin pääsy ympäristöön. Pysyväisluonteisella täyttö- ja tankkauspaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa ajoneuvojen ja koneiden tankkausta suoritetaan säiliöstä enemmän kuin 6 kuukautta yhtäjaksoisesti. Esimerkiksi tällainen on maatilalla tai koneurakoitsijan kiinteistöllä oleva tankkauspaikka. Pinnoitevaatimus ei koske kiinteistöjen lämmitysöljysäiliöiden täyttöpaikkoja, joiden osalta tiiveysvaatimus voidaan katsoa täyttö- tapahtumien vähäisestä määrästä johtuen kohtuuttomaksi.

Asianmukainen varautuminen vahingon torjuntaan vähentää ympäristön pilaantumisen riskiä ja vahingon laajuutta, mikäli saatavilla on nopeasti riittävä määrä vahingon torjuntaan soveltuvaa imeytysainetta ja välineitä.

11 §

Lisämääräykset vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista ja käsittelystä tärkeällä pohjavesialueella

Pohjavesialueella on maaperän ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi noudatettava erityistä varovaisuutta. Säiliöiden sijoittamiseen, huoltoon ja kunnossapitoon on kiinnitettävä erityistä huomiota, joten niille on pohjavesialueella asetettu tiukempia teknisiä vaatimuksia. Maanalaiset kemikaalisäiliöt muodostavat riskin pohjavedelle. Näissä määräyksissä maanalaisella säiliöllä tarkoitetaan säiliötä, joka on maan alla suorassa kosketuksessa maahan tai se sijaitsee bunkkerissa maanpinnan alapuolella, ei kuitenkaan rakennuksen sisällä sijaitseva säiliö.

Säiliöiden kunnostus pinnoittamalla on kielletty, koska pinnoituksen jälkeen säiliön vaipan kuntoa ei voi enää luotettavasti tarkastaa, eikä siten säiliön luokitusta ja luokitukseen perustuvaa tarkastusväliä määrittää. Pinnoitettu säiliö muodostaa pohjaveden pilaantumisriskin, koska sen kuntoa ei voi luotettavasti valvoa.

Kaksoisvaippainen säiliö ja kiinteällä umpinaisella valuma-altaalla varustettu säiliö on varustettava siten, että säiliön vaippojen sekä säiliön ja valuma-altaan välistä tilaa pystytään tarkkailemaan mahdollisten kemikaalivuotojen havaitsemiseksi.

Tarpeeton kemikaalien varastointi pohjavesialueilla sijaitsevilla työmailla lisää pohjaveden pilaantumisriskiä.

Tiiviiksi pinnoitteeksi voidaan katsoa esim. asfaltti- tai betonipinnoite, josta vuodot on helposti havaittavissa ja kerättävissä talteen. Työmaa-alueella siirrettävien säiliöiden täyttö- ja kaluston tankkauspaikalla missä tiiviin pinnoitteen rakentaminen ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista, voidaan kemikaalien pääsy maaperään estää soveltuvien keinoin esim. käyttämällä imeytysmattoja.

Momentissa 6 viitataan kauppa- ja teollisuusministeriön päätökseen (344/1983), jonka mukaan tärkeillä pohjavesialueilla maanalaiset poltto- ja dieselöljysäiliöt tulee tarkastaa 10 vuoden kuluessa asennuksesta ja tämän jälkeen säiliön kuntoluokan mukaan 2–10 vuoden välein.

Momentissa 7 laajennetaan säiliöiden tarkastusvelvollisuutta edellä kuvastusta. Huonokuntoiset maanpäälliset öljy-, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden säiliöt tai muut kuin edellä esitetyn KTM:n päätöksen tarkoittamat maanalaiset kemikaalisäiliöt voivat rikkoutuessaan ja vuotaessaan aiheuttaa maaperän ja pohjaveden pilaantumista. Säännöllisellä säiliöiden ja niihin liittyvien varusteiden tarkastamisella voidaan ennalta ehkäistä mahdollinen ympäristön pilaantuminen. Vuotavan säiliön aiheuttama ympäristön pilaantumisriski on merkittävä, joten tarkastuksen on oltava luotettava.

12 §

Käytöstä poistetun säiliön käsittely

Käytöstä poistetut ja vanhat vielä käytössä olevat polttoöljysäiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavesille. Käytöstä poistettujen säiliöiden määrää ei tiedetä. Viranomaisilla ei ole myöskään tietoja siitä, miten poistaminen on aikanaan tapahtunut. Säiliötä ei ole aina välttämättä puhdistettu, joten on olemassa vaara, että maaperä pilaantuu säiliöiden aikaa myöten rikkoutuessa.

Poistamalla säiliöt maaperästä 1 momentin mukaisesti estetään huonokuntoisista vanhoista säiliöistä aiheutuva maaperän pilaantuminen. Lisäksi maaperä vanhojen säiliöiden ympärillä voi olla pilaantunut vuotojen seurauksena ja edellyttää puhdistamista.

Ennen 1.1.2007 hiekalla tai muulla hyväksyttävällä materiaalilla täytettyjä säiliöitä ei 2 momentin mukaan kuitenkaan edellytetä nostettavaksi. Säiliöistä, joita ei edellytetä nostettavaksi, on kuitenkin täyttöputki katkaistava ja tulpattava, jotta siihen ei vahingossa johdettaisi polttoaineita tai muita kemikaaleja.

Vanhat öljysäiliöt voivat sijaita maaperässä sellaisessa paikassa, että niitä on teknisesti hyvin vaikea poistaa. Poistamisesta voi tällöin aiheutua esimerkiksi kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle, jolloin poistamisvelvollisuus saattaa muodostua kohtuuttomaksi. Poikkeusta säiliön poistamisvelvollisuudesta voi momentin 3 mukaan hakea ympäristönsuojeluviranomaiselta määräyksessä mainitulla perusteella. Hakemus tulee perustella huolellisesti. Ympäristönsuojeluviranomainen harkitsee poikkeuksen myöntämistä tapauskohtaisesti. Poikkeamisesta tehtävässä päätöksessä annetaan yksityiskohtaiset määräykset siitä, mitä toimenpiteitä maahan jätettävään säiliöön liittyen on tehtävä.

Pilaantuneeseen maaperään ja sen puhdistamiseen liittyvissä asioissa toimivaltainen valvontaviranomainen on Pirkanmaan ELY-keskus. Tästä johtuen pykälän 4. momentissa edellytetään ilmoitusta ELY-keskukseen, mikäli maaperässä todetaan öljyä tai muuta kemikaalia. ELY-keskus antaa tällaisessa tapauksessa ohjeet siitä, miten tapauksessa on meneteltävä.

Vastuu säiliöstä siirtyy kiinteistön uudelle omistajalle, joten hänelle on annettava siitä tietoa momentin 5 mukaisesti.

13 §

Rakennusten ja rakennelmien kunnostustöissä syntyvät jätteet

Kunnostustöiden yhteydessä on huolehdittava, että ympäristölle tai terveydelle vaarallisten jätteiden pääsy ympäristöön saadaan estettyä mahdollisimman hyvin ja jätteet kerättyä talteen. Esimerkiksi elementtirakennusten saumoista poistettavat polykloorattuja bifenyylejä (PCB) tai lyijyä sisältävät saumausaineet ovat vaarallista jätettä. Myös kemiallisessa maalinpoistossa käytettävät liuottimet ja työssä syntyvä liuottimia sisältävä maalinpoistojäte ovat yleensä vaarallisia jätteitä, jotka on kerättävä talteen. Vaaralliset jätteet on toimitettava vastaanottopaikkaan, jolla on lupa vastaanottaa kyseisiä jätteitä. Asbestitöiden luvanvaraisuus on määritelty asbestilainsäädännössä.

14 §

Maalämmön hyödyntämisestä johtuvan ympäristön pilaantumisen estäminen

Maalämpöpumpuissa voidaan käyttää nesteitä, joiden ominaisuuksia tai riskejä pohjavedelle ei riittävästi tunneta. Suunniteltaessa maalämmön käyttöä kiinteistön lämmitysmuotona on etukäteen varmistuttava käytettävän nesteen haitattomuudesta. YSL 17 §:n mukaan pohjaveden pilaaminen sekä pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on kielletty.

Energiakaivojen riskit liittyvät porauskaluston öljyvuotoihin, lämmönsiirtoaineiden ja pintavesien pääsyyn kaivon kautta pohjaveteen sekä kaivon poraamisen aiheuttamiin muutoksiin pohjaveden virtausolosuhteissa, jolloin syvempien kerrosten mahdollisesti huonompilaatuista vettä voi päästä sekoitumaan ylempään pohjavesiesiintymään. Pohjavesialueella energiakaivo voi aiheuttaa pohjaveden pilaantumista. Maalämmön hyödyntämishankkeille on haettava rakennusvalvontaviranomaisen toimenpidelupa ja pohjavesialueilla lisäksi arvioitava vesilain mukaisen luvan tarve. Lausunnon luvan tarpeesta antaa vesilain mukainen valvontaviranomainen, tapauksesta riippuen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen tai Pirkanmaan ELY-keskus.

Porausliete voi joutuessaan esim. sadevesiviemäriin saostua kaivoihin ja tukkia viemärin. Hienojakoinen liete voi sadevesiviemärin tai ojien kautta vesistöön joutuessaan aiheuttaa likaantumista ja veden värjäytymistä laajalla alueella. Kuivuessaan liete voi levitä hienojakoisena pölynä laajalle alueelle

ja varsinkin asuntoalueilla aiheuttaa huomattavia viihtyvyys- ja jopa terveyshaittoja. Myös huolimattomasti läjitetty liete voi sateiden aiheuttamana pintavaluntana levitä tiealueille ja ojiin. Liete voidaan joko imeyttää poratavalle kiinteistölle tai johtaa selkeytettynä ojiin, mikäli se voidaan tehdä ilman edellä kuvattuja haittavaikutuksia. Muutoin se tulee kuljettaa pois kiinteistöltä sellaiseen paikkaan, jossa se voidaan luvallisesti käsitellä ilman ympäristö- ja terveyshaittoja.

15 §

Kuivakäymälä

Huonosti perustetusta ja hoidetusta kuivakäymälästä voi aiheutua merkittävää lähiympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, joten käymälän rakentamista, käyttöä ja hoitoa on tarpeen säädellä paikallisesti. Käymälän pohjan tiiveys ehkäisee haitta-aineiden kulkeutumista maaperään ja pohjaveteen. Esimerkiksi riittävällä ilmastoinnilla ja kuivikkeiden käytöllä voidaan vähentää kuivakäymälästä syntyvää hajua.

Luku 4

ILMANSUOJELU

Taajamailmassa olevat hiukkaset ovat liikenteen, energiantuotannon ja teollisuuden hiukkaspäästöjä, katupölyä, erilaisesta rakennustoiminnasta syntyvää pölyä sekä kaasumaisista yhdisteistä muodostuvia hiukkasia. Ilmassa leijuva pöly lisää astmaoireita, karkeajakoinen pöly ärsyttää silmiä, ja pienet hengittävät hiukkaset pääsevät keuhkorakkuloihin saakka. Erityisen haitallisia hiukkaset ovat allergisille ja astmaa sairastaville. Pienemmät hiukkaset voivat lisätä hengitystietulehduksia ja astmakohtauksia sekä heikentää keuhkojen toimintakykyä. Suuremmat hiukkaset likaavat ja voivat merkittävästi haitata viihtyisyyttä. Säännösten tarkoituksena on estää erilaisista rakennus- ja kunnostustöistä, kuten uudisrakennus- ja korjaustöistä, rakennusten purkutöistä, katujen kunnossapidosta ja murskauksesta aiheutuvia pölyhaittoja. Näissä töissä käytettävien suojausmenetelmien tulee olla sellaisia, että pölyn ja haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään. Jos pölyhaittoja ei pystytä kokonaisuudessaan ehkäisemään, ne on pidettävä mahdollisimman pieninä.

16 §

Kunnossa- ja puhtaanapitotyöt

Määräyksellä estetään muun muassa keväisen koneellisen katuhiekan poistamisen ja käytetyn hiekoitushiekan varastoinnin aiheuttamaa ilmanlaadun heikkenemistä. Lehtipuhaltimien käytön kieltäminen hiekoitushiekan poistamisessa on tarpeen niiden aiheuttaman erittäin runsaan pölyämisen takia. Lehtipuhaltimet on tarkoitettu lehtien poistamiseen, eivätkä ne aiheuttamansa haitan vuoksi sovellu hiekoitushiekan poistoon.

17 §

Rakennus-, korjaus- ja purkutyöt sekä maanrakentaminen

Määräyksen tavoitteena on estää terveyshaittojen syntyminen, ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentyminen ja ympäristön pilaantuminen varmistamalla rakennus-, korjaus-, purku- ja maanrakennustöistä aiheutuvan pölyämisen mahdollisimman tehokas torjunta ja estämällä pölyn leviäminen ympäristöön.

Ellei pölyntorjunnasta huolehdi, voi pölyävän maa-aineksen kuljettamisesta ja varastoinnista aiheutua merkittäviä haittoja rakennustyömailla ja niiden läheisyydessä sekä ajoreittien varrella.

18 §

Tilapäinen louhinta

Kiviaineksen porauksessa syntyvä pöly on hienojakoista ja voi aiheuttaa merkittäviä pölyhaittoja työmaan lähiympäristöön, ellei sitä kerätä hallitusti. Määräyksellä suojellaan erityisesti määräyksessä mainittuja, pölylle herkkiä kohteita. Tehokas pölynkeräys on välttämätöntä terveys- ja ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi.

Luku 5

TILAPÄISEN MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA

Melu on yksi yleisimpiä ja tärkeimpiä elinympäristön laatua ja viihtyisyyttä heikentäviä tekijöitä. Melu on ääntä, jonka ihminen kokee epämiellyttävänä tai häiritsevänä tai joka on muulla tavoin ihmisen terveydelle vahingollista taikka hänen muulle hyvinvoinnilleen haitallista. Melu vaikuttaa monella tavalla kielteisesti ihmisen terveyteen ja hyvinvointiin. Melu voi häiritä tai vaikeuttaa työskentelyä, lepoa ja nukkumista. Elinympäristössä yleisesti vallitseva melu on sen tasoista, että se voi aiheuttaa suoria ja epäsuoria terveyshaittoja. Meluilmoitusten käsittelyn yhteydessä annetaan määräyksiä mm. meluntorjuntatoimista, toiminnan alkamis- ja lopettamisajankohdista, melutasoista sekä tiedottamisesta.

19 §

Tiedottaminen erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Tiedottamisvelvollisuudella vähennetään erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavista toiminnoista koettua haittaa ja varmistetaan se, että vaikutuspiirissä olevat asukkaat ja muut häiriintyvät kohteet voivat varautua ennalta haittoihin ja tarvittaessa hankkia toiminnasta lisätietoja toiminnanharjoittajalta tai viranomaiselta.

Erityisen herkkien kohteiden osalta toimintojen yhteensovittaminen on usein välttämätöntä, jotta kohtuuttomilta haitoilta vältytään.

20 §

Ilmoitus- ja tiedotusvelvollisuus erittäin häiritsevää melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Määräyksellä selvennetään ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista melu-ilmoitusvelvollisuutta. Ympäristönsuojelulain mukaan ilmoitusta ei tarvitse tehdä ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta, yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta, puolustusvoimien toiminnasta eikä sellaisesta tila-

päisestä toiminnasta, josta kunta on ympäristönsuojelumääräyksissään määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole.

Määräykseen on sisällytetty toimintoja, joiden aiheuttaman melun tai tärinän on vakiintuneesti katsottu olevan erityisen häiritsevää, ja siten aina edellyttävän ilmoitusmenettelyä.

Kohdan 1 mukaisella murskauksella tarkoitetaan sekä tela-alustaisia murskauslaitteistoja että murskausta kaivinkoneen kauhaan asennettavalla ns. kauhamurskaimella. Betonin paloittelu ns. pulverointikouralla puristamalla ei edellytä meluilmoituksen tekoa.

Kohdassa 3 tarkoitettu muu työ voi olla esimerkiksi ammattimaista purkutyötä, haketusta tai muuta vastaavaa työtä, joista aiheutuu erityisen häiritsevää melua.

Luettelo ilmoitusvelvollisista toiminnoista ei ole tyhjentävä. Arvioitaessa melun häiritsevyyttä on otettava huomioon melun voimakkuuden (dB) lisäksi mm. melun kesto, toistuvuus, mahdollinen kapeakaistaisuus ja iskumaisuus, vuorokauden aika, jolloin melua esiintyy sekä alueen ja häiriintyvien kohteiden erityispiirteet. Esimerkiksi murskauksen melutaso voi vaihdella merkittävästi tekniikasta riippuen, samoin toiminnasta aiheutuvat pölyhaitat.

Muutoksista ilmoittaminen on välttämätöntä valvonnan varmistamiseksi ja kohtuuttomien haittojen ehkäisemiseksi.

21 §

Erityisen häiritsevä melu tai tärinä yöaikaan

Määräyksellä suojataan asukkaita ja muita herkkiä kohteita yöaikaisilta häiriöiltä. Määräyksellä ohjataan työt tehtäväksi pääsääntöisesti päiväaikaan, jolloin kunnossapidossa ja muissa töissä käytettävien koneiden ja laitteiden melua ei katsottaisi erityisen häiritseväksi. Silloin tällöin yöaikaan tehtävä välttämätön työ ei aiheuta asukkailla vastaavaa haittaa kuin toistuvasti yöaikaan tehtävä työ.

Kiellon ulkopuolelle rajataan määräyksen mukaiset maa- ja metsätaloustyöt sekä välttämättömät kunnossapito- ja muut vastaavat työt, joihin liittyvän melun vähentäminen on vaikeaa ja yötyönä tekeminen perusteltua. Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavien koneiden tai laitteiden käyttö häiriintyvien kohteiden lähellä yöaikaan edellyttää pääsääntöisesti sitä, ettei kyseisiä työvaiheita pystytä liikenneturvallisuus- tai vastaavasta perustellusta syystä tekemään päiväaikaan.

Pykälän 19 mukainen tiedotusvelvollisuus koskee myös yötyötä, mikäli työ on tiedossa etukäteen. Meluilmoitus edellytetään lähtökohtaisesti ainakin pykälässä 20 luetelluista töistä.

22 §

Äänentoistolaitteiden käyttö

Määräys on annettu äänentoistosta aiheutuvien haittojen rajoittamiseksi. Meluavaa toimintaa harjoittavan tulee huolehtia meluhaittojen rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi (aiheuttamisperiaate). Äänentoiston suunnauksella ja säädöillä voidaan vaikuttaa merkittävästi naapurustolle aiheutuvaan melutasoon ja melun häiritsevyyteen. Äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö voi aiheuttaa kohtuutonta haittaa melulle erityisen herkissä kohteissa. Yöaikaan äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa häiritsee laajasti naapurustoa. Äänentoistolaitteita käytetään usein mainos- ja muissa vastaavissa tarkoituksissa, eikä niiden käyttäminen esimerkiksi ulkotarjoilualueella yöaikaan ole liikkeen toiminnan kannalta välttämätöntä.

Katusoitossa saa käyttää omalla akulla varustettua vahvistinta, mutta meluhaittojen ehkäisemiseksi suurempitehoisten, ulkoista virtalähdettä esimerkiksi aggregaattia tai verkkovirtaa käyttävien vahvistimien käyttö on katusoitossa kielletty.

Luku 6

MUUT TOIMINNOT

23 §

Jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa

Määräyksellä säädellään hyödyntämistä, joka tulkitaan pienimuotoiseksi eli ei ammattimaiseksi tai laitospaiseksi, eikä se siksi edellytä ympäristölupaa tai ns. MARA-asetuksen (843/2017) mukaista ilmoitusta. Jättemateriaalia voi hyödyntää ainoastaan väylien ja kenttien rakennekerroksissa, mikäli sille on aito tarve. Lisäksi tulee noudattaa jätelain (646/2011) ja ympäristönsuojelulain (527/2014) vaatimuksia. Rakenteessa käytettävä jättemateriaali tulee olla käsitelty soveltuvaan palakokoon. Käytettävä jäte ei saa olla peräisin kohteesta, joka on pilaantunut esim. öljyllä tai kemikaaleilla. Mikäli jätteen puhtaudesta syntyy epäily, puhtaus on varmistettava pitoisuus- ja/tai liukoisuusmäärittely-

sin viranomaisen edellyttämällä tavalla. Jätettä sisältävä rakenne tulee peittää vähintään 10 cm paksuisella pilaantumattomalla maa- tai kiviaineskerroksella tai päällystää asfaltilla tai muulla vastaavalla materiaalilla. Jätteen peittämisellä ja päällystämällä estetään jätteen leviämien ympäristöön ja sille altistuminen. Määräyksessä eriteltyjä ehtoja noudattamalla hyödyntämisestä ei ennakoon arvioiden aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Vedenhankinnan kannalta tärkeillä pohjavesialueilla jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa on kielletty pohjaveden pilaantumisvaaran vuoksi.

Ilmoituksen perusteella viranomaisen on mahdollista arvioida jätteen hyötykäytön soveltuvuus kohteeseen ilmoituksen tiedot huomioiden. Samalla jo ilmoitusvelvollisuuden noudattaminen ja määräyksessä vaadittujen tietojen toimittaminen lisää toiminnan suunnitelmallisuutta. Lisäksi viranomainen voi tallentaa ilmoituksessa mainitut tiedot omaan tietojärjestelmäänsä jälkivalvontaa ja tilastointia varten. Tarvittaessa viranomainen voi antaa tarkentavia ohjeita, mikäli hyödyntämispaikkaan tai hyödynnettäviin jätteisiin liittyy erityisominaisuuksia, joiden johdosta ympäristön pilaantumisen vaaran estäminen vaatii erityistoimenpiteitä.

Hyödyntämisen jälkeisestä selvitysvelvollisuudesta on määrätty valvonnallisista syistä, jotta voidaan varmistua siitä, että hyödyntäminen on tapahtunut suunnitellusti. Velvoite kiinteistön uudelle haltijalle annettavasta jätteen hyödyntämisestä koskevasta ilmoituksesta perustuu ympäristönsuojelulain (527/2014) 139 §:än.

Luku 7

MUUT MÄÄRÄYKSET

24 §

Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kohtuuttomien tilanteiden välttämiseksi voi joskus olla tarpeen poiketa ympäristönsuojelumääräyksistä. Siksi ympäristönsuojeluviranomaiselle annetaan mahdollisuus käyttää yksittäistapauksessa näistä määräyksistä poikkeavaa harkintaa.

25 §

Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta

Pykälän tarkoituksena on selventää ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen seuraamuksia viittauksella ympäristönsuojelulain vastaaviin säännöksiin.

Luku 8

VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

26 §

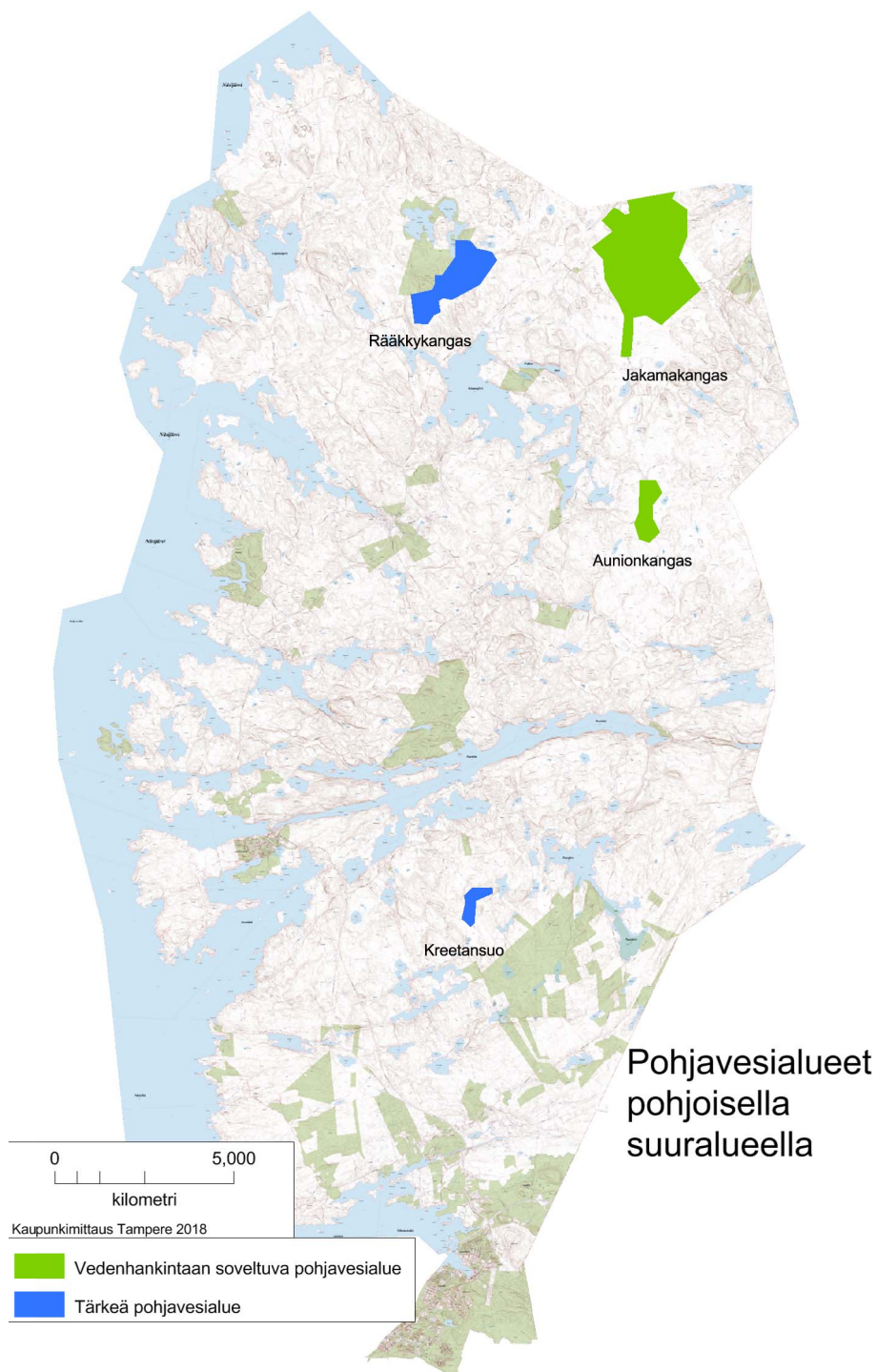
Määräysten voimaatulo

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin kuulutetaan ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta. Samalla kumotaan aiemmin voimassa olleet ympäristönsuojelumääräykset.

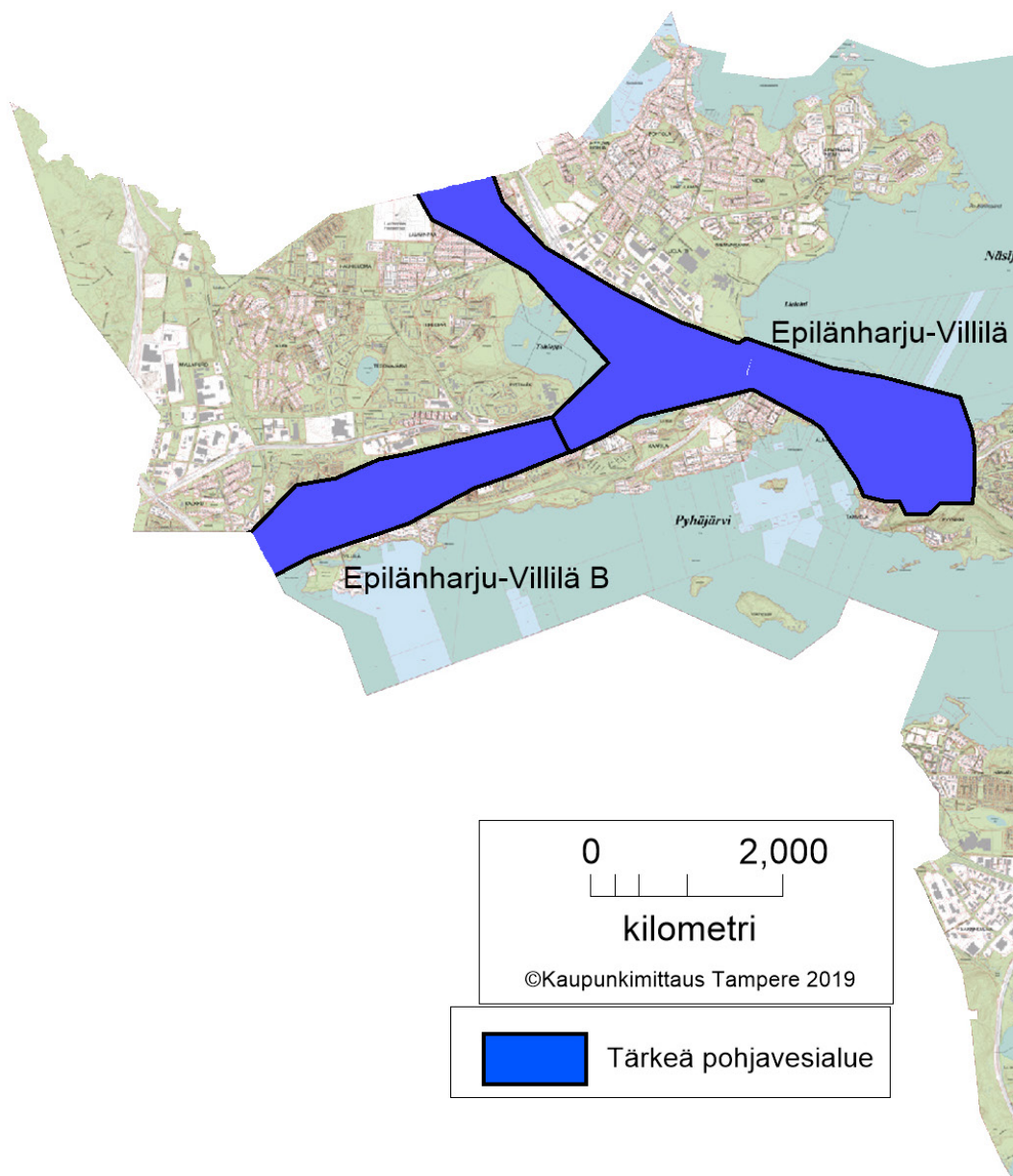
27 §

Siirtymäsäännös

Siirtymäsäännöksellä vältetään kohtuuttomia tilanteita olemassa olevien järjestelmien osalta. Ympäristönsuojeluviranomainen voi säännöksestä riippumatta tarvittaessa velvoittaa kiinteistön uusimaan jätevesijärjestelmänsä, mikäli siitä aiheutuu ympäristön pilaantumista.

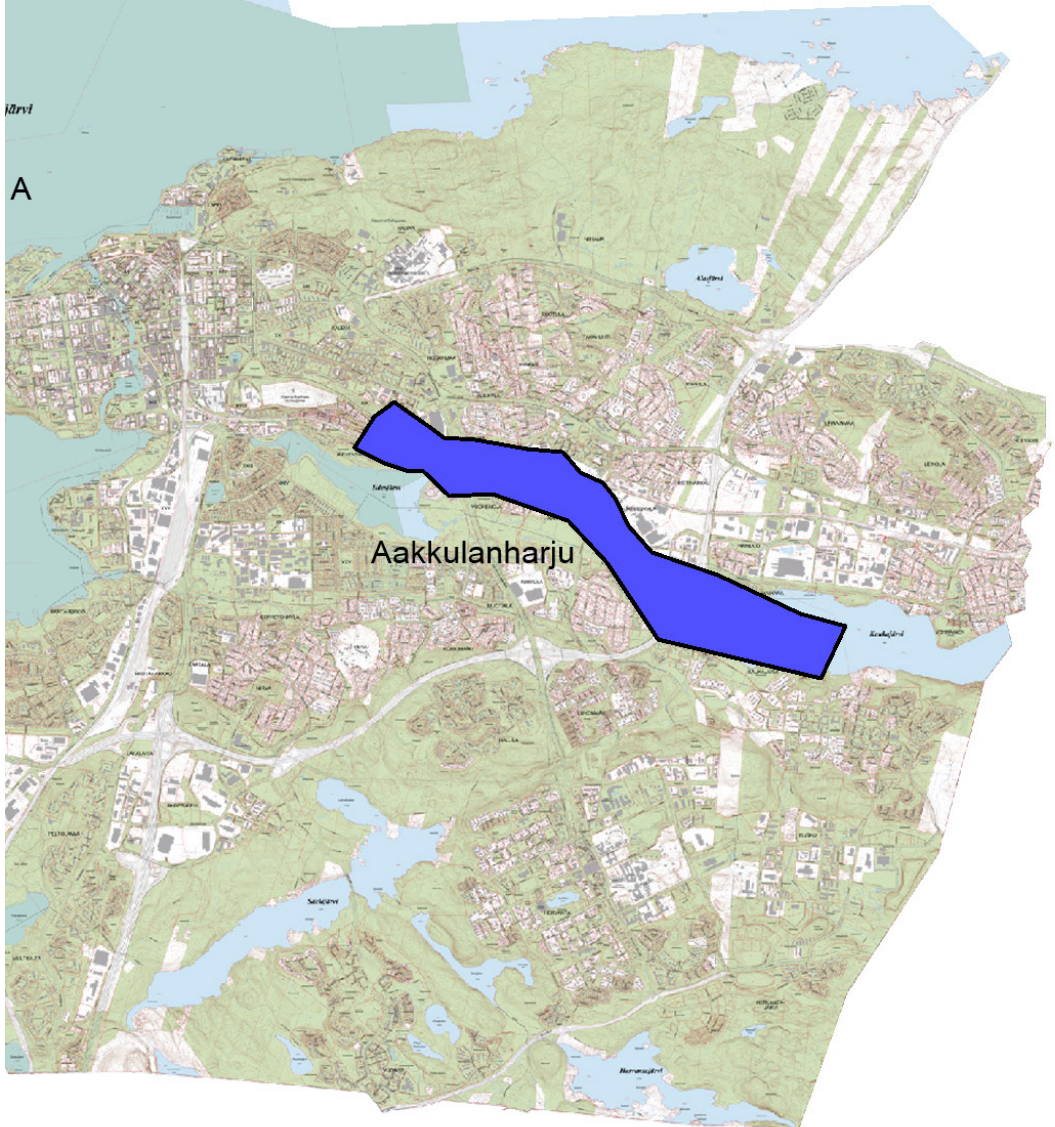

Rajauspätös PIRELY/2858/2017 6.3.2019

Rajauspätös PIRELY/2858/2017 6.3.2019

Pohjavesialueet kantakaupungissa

Rajauspätös PIRELY/2858/2017 6.3.2019

Kaupunkiympäristön palvelualue
Ympäristönsuojelu
Frenckellinaukio 2 B 5krs.
PL 487
33101 Tampere
www.tampere.fi